

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته

۰۳ جنوری ۲۰۲۰

آسانژ: «من به آرامی در اینجا می میرم.»

روزنامه نگار بریتانیایی، ووگان اسمیت ، دوست بنیانگذار ویکی لیکس، جولیان آسانژ ، مصاحبه ای با راشاتودی انجام داد و از تماس تلفونی خود در شب کریسمس با روزنامه نگار استرالیایی خبر داد. یکی از دوستان جولیان آسانژ ، بنیانگذار ویکی لیکس ، توانست در روز کریسمس ۲۰۱۹ با

روزنامه نگار بازداشت شده در زندان بریتانیا از طریق تلفون تماس برقرار کند. دوست جولیان آسانژ که او نیز روزنامه نگار است در مصاحبه با راشا تودی ، گزارش داد که آسانژ وضعیت نگران کننده ای داشته و به شدت تحت تأثیر داروهای روانگردان بوده است. [\(اطلاعات بیشتر در اینجا\)](#)

به گفته اسمیت، صدای آسانژ تنها سایه ای از آن مردی بود که او سالهاست که می شناسد. این روزنامه نگار خاطر نشان کرد که ظاهراً بنیانگذار ویکی لیکس هنگام صحبت کردن با مشکل روبه رو بوده و به نظر می رسد تحت تأثیر داروهای روان گردان قرار دارد.

به آسانژ اجازه داده بودند که در هنگام ایام کریسمس یک تماس تلفونی کوتاه از زندان «فوق امنیتی» بلمارش در جنوب شرقی لندن داشته باشد.

اسمیت به راشاتودی گفت: «من فکر می کنم او فقط می خواست برای چند دقیقه هم که شده است از وضعیت اسفناکی که گرفتارش است فرار کند» و «خاطرات خوش گذشته را دوباره زنده کند». اسمیت به خاطر می آورد که آسانژ تعطیلات کریسمس سال ۲۰۱۰ را در خانه او گذرانده است. با این حال ، این آخرین مکالمه کوتاه تلفونی اخیرشان چیزی شادی آوری در خود نداشت ، زیرا ادامه این صحبت عمق وضعیت وخیمی را که آسانژ در آن گرفتار آمده است عیان می کند.

آسانژ در این صحبت کوتاه به من هشدار داد که: «من به آرامی در اینجا می میرم.» سخنانش نامفهوم بود. او آهسته صحبت می کرد.

جولیان سخنور بسیار فصیحی است، شخصیتی کاملاً دقیق و شفاف دارد. اما صدای او در این صحبت بسیار نگران کننده و فاجعه بار بود ... شنیدن چنین سخنانی از او بسیار ناامید کننده بود.

با وجود آن که آسانژ آشکارا به این نکته اشاره نکرد اما به نظر می آید که او به شدت تحت تأثیر مواد مخدر یا روانگردان قرار دارد و مشابه این برداشت را کسان دیگری که با وی ملاقات یا صحبت داشته اند نیز تأیید کرده اند.

اسمیت نخستین کسی نیست که به (تزریق مواد روانگردان – مترجم) این موضوع می پردازد ، با وجود این اما مقامات انگلیس تاکنون از تأیید این که علیه آسانژ از مواد روانگردان استفاده شده است امتناع ورزیده اند و فقط اصرار دارند که او مورد «آزار و اذیت» قرار نگرفته است.

اسمیت یادآوری می کند که نباید از یاد ببریم که خود این واقعیت که آسانز «۲۳ ساعت از شبانه روز را در یک سلول انفرادی محبوس است» و درخواست های پزشکان متعدد برای بررسی وضعیت جسمی اش هم توسط دولت بریتانیا رد شده است ، نشان دهنده این واقعیت است که ادعای مقامات بریتانیایی را نمی توان باور کرد و اعتباری ندارد. آقای اسمیت تأکید کرد که جولیان آسانزی که وی در سال ۲۰۱۰ می شناخت رفیقی سرزنده و خوش مشرب بود اما آسانزی که هفته پیش با او به صحبت پرداخت هیچ نشانه ای از آن جولیان آسانز را در خود نداشت او در ادامه تأکید کرد:

Quelle: Reuters © Hannah

این برای من قابل درک نیست که او چرا اصولاً در زندان «بل مارش» زندانی است؟ به خصوص که او ظاهراً تنها برای بازجویی و تحقیقات در زندان در حبس موقت باید به سر ببرد و آزاد کردن وی هیچ خطری را متوجه جامعه نمی کند.

به این نکته باید توجه کرد که زندان بلمارش یک زندان عادی نیست. این یک زندان فوق امنیتی است و برای زندانیان بسیار خطرناک در نظر گرفته شده است. برای مجرمانی که جنایات سنگینی مرتکب شده اند و خطری برای جامعه به حساب می آیند. معمولاً زندانیان این زندان را قاتلان خطرناک و تروریست ها تشکیل می دهند.

با این وجود آسانز را در این زندان محبوس کرده اند، آن هم برای جرم بسیار پیش پا افتاده نپرداختن وثیقه که بر طبق قوانین قضائی بریتانیا که در هر زندان معمولی می توان دوران حبس این جرم را گذراند.

با این وجود وی را در این زندان وحشتناک که برای محکومینی جنایتکار و خطرناک در نظر گرفته شده است در حبس انفرادی تحت فشار و شکنجه های روحی و روانی نگهداری می کنند تا جولیان آسانز را سر وقتش به امریکا تحویل دهند.

اسمیت تأکید می کند که چنین رفتاری با آسانز احتمالاً به این دلیل است که او با شجاعت تصمیم گرفت حقایق را در مورد عملکرد سیستم قدرت در این جهان آشکار سازد، این انتقام سیستم قدرت از فردی است که چنین حقی را به خود داده است.

آنها می خواهند با این رفتار آسانز را نقره داغ کنند تا این درسی باشد برای تمام کسانی که به خود جرأت می دهند که با سیستم درگیر شوند و آن را به نبرد فرا خوانند.

اسمیت در ادامه می گوید که این کاملاً واضح است که آنها مشغول گرفتن انتقام از جولیان آسانز هستند تا به دیگران بفهمانند در صورت در افتادن با قدرت امریکا چه عاقبتی در انتظار آنها خواهد بود.

این در حالی است که آسانژ با افشاگری های خود این هدف را دنبال می کرد که آغازگر صحبت و بحثی باشد که نشان دهد جهان مجازی که ما در آن به سر می بریم تا چه حد شفاف است.

این بحث و دیالوگ هرگز آغاز نشد و در نطفه خفه شد و به جای پرداختن به این دیالوگ آنها آسانژ را دستگیر کرده و به این زندان امنیتی فرستادند.

او در ادامه تأکید کرد که این بسیار مهم و حیاتی است که بر دولت بریتانیا حداکثر فشار را بیاوریم تا در مقابل سؤالاتی که برایش طرح شده است، از خود واکنش نشان دهد.

دولت بریتانیا بایده پاسخگویی یک لیست بلندبالا از سؤال هائی که در مورد وضعیت حقوقی آسانژ، وضعیت سلامتی وی در زندان باشد، این فشار ها باید منجر به تسلیم شدن بریتانیا در مقابل خواسته قانونی بررسی وضعیت سلامتی آسانژ توسط کارشناسان مستقل شود.

از سال ۲۰۱۲ که جولیان آسانژ مجبو به فرار و پناهنده شدن به سفارت اکوادور شد عملاً به اشکال متفاوت در حبس به سر می برد، او هرگز این امکان را نیافته است تا آزادانه و با استفاده از امکانات کافی از خود در مقابل یک دادگاه عادلانه دفاع کند.

ما می بایست سؤالات بیشتری را طرح کنیم، این وظیفه ماست که دفاع از حقوق آسانژ را به یک مسأله عمومی و بین المللی تبدیل کنیم.

جولیان آسانژ بیشتر از یک دهه است که در اسارت به سر می برد و حقوق اولیه انسانی، از او دریغ شده است. این شرم آور است و این رفتاری زورگویانه و تحقیر آمیز است، او لایق یک زندگی بهتر است.

راشاتودی

برگردان آزاد از: مهری شببانی